

Czytania: Ezd 9,5-9; Tb 13, 2abcde. 3-4a. 4bcd. 5. 8; Aklamacja Mk 1,15; Ewangelia Łk 9,1-6

Ewangelia dzisiaj uświadamia nam, jak wielkim zaufaniem obdarzał Jezus swoich dwunastu wybranych apostołów, pomimo że znał ich jeszcze wciąż niedoskonałe wyobrażenie o swoim posłannictwie, znał ich niedoskonałości czy nie zawsze czyste intencje, ich zapał i momentami porywczosć, które nie zawsze były dobre. Mimo to daje im moc i władzę nad wszystkimi złymi duchami. Jezus daje im pewną szczególną zdolność, moc, i autorytet. Jezus daje im swoją moc i nakazuje im działać w swoim imieniu, potwierdza ich zdolności swoim boskim autorytetem, i to jedynie dlatego apostołowie mogli być skuteczni w konfrontacji z demonami. Nie z powodu własnych przymiotów, ale ponieważ dostali tę moc i zdolność, aby działać w imieniu samego Boga, i występować przeciwko temu, co jest Bogu przeciwne w zakresie duchowej rzeczywistości. Dlatego wszelkie działanie apostołów ma również odzwierciedlać i ukazywać Boże działanie, Jego autorytet w świecie, działanie Boga, a nie ich samych. Apostołowie są jedynie narzędziami, w swoim imieniu, od siebie, nic nie mogą uczynić, we wszystkim mają powierzać się opatrności Bożej i wykonywać swoją misję w całkowitej wolności, bez przywiązywania się i bez narzucania się. Ich misja może być skuteczna tylko, kiedy sami trwają wiernie przy Bogu, przy Chrystusie. Jezus daje też specjalne zdolności, aby leczyli choroby czy to fizyczne czy to moralne niedoskonałości, aby pomagali wprowadzać harmonię do ludzkiego życia. Tak przygotowanych wysyła ich, aby głosili królestwo Boże i przywracali zdrowie słabym, chorym, ludziom zmęczonym życiem. Pierwszym zadaniem apostołów jest głoszenie Królestwa, a nie uzdrawianie, nie są oni uzdrawiającymi domokrażcami. Mają oni głosić, że Bóg ponownie wszedł w ludzką historię, aby ludzkość zbawić i przyciągnąć do siebie, a cuda i niezwykle wydarzenia, które towarzyszą głoszeniu Słowa Bożego mają tylko potwierdzić to, co głoszą.

Prośmy Pan Boga, aby nie brakowało Kościołowi także współcześnie pasterzy dobrych i wiernych, którzy głosząc Słowo Boże będą przyciągali ludzi do Boga i przyczyniali się, dzięki łasce Bożej, do nawrócenia i duchowego uzdrowienia wszystkich słuchających.

o. Wiesław Jonczyk SJ